

JEG VED ET STED ...

■ Nogle steder besøger man én gang og ser aldrig igen. Andre steder vender man tilbage til og bærer med sig. Denne sommer sætter NORDJYSKEs redaktion fokus på vores landsdels forunderlige steder. Redaktionens journalister har sagt ja til at dele ud af deres favoritpletter, og hver dag i de seks sommeruger bringer vi en beskrivelse af en nordjysk oase.

■ Artikler og billeder fra de forunderlige steder samles efterhånden på www.nordjyske.dk, så man her kan vende tilbage og læse sig til inspiration til sommerudflugten.

De gule rækkehuse blev opført til de ansatte på cementvirksomhederne. Vejen ved Dania, kræver langsom og meget hensynsfuld kørsel.

Overset eventyr ved fjorden

DANIA: Et smukt lille Nyboder på nordjysk

Af Suzanne Tram og Torben Hansen (foto)
suzanne.tram@nordjyske.dk

MARIAGER: En gang et industrieventyr i stor skala. I dag en kulturhistorisk perle pakket ind i græstæpper så velklippede som en golfbane. Et sted der vil sænke pulsen hos besøgende. Men også arbejdsplads for omkring 400 mennesker og hjem for en del, der ejer eller lejer de gule huse.

Dania ved Mariager Fjord, er eneste danske privatejede by. En gang hjemsted for tre store massivt producerende cementvirksomheder, der indhyllede området i gråt støv, så stedets skønhed ikke stod klar.

I dag er Dania et velpolert bolig- og industriområde i Skagens- eller Nybodergult, hvor der produceres 600.000 salt årligt af den hollandske koncern, der ejer anlægget.

Lige under et tyndt muldlag lå det kridt, der var fundament i den tidligere cementproduktion, der kørte for fuld skrue fra 1920 til 1975. Senest ejede Aalborg Portland den fabrik, der hed Dania, der havde udkonkurreret Cimbria og Kongsdal.

Da Dania indstillede den egentlige cementproduktion i 1975, overtog godsejer Johan Koed Jørgensen fra Horsens byen og området sammen med skibredder

Per Henriksen og Martin Skibsted, der havde været driftsleder på Dania-fabrikken. I 2000 købte ægteparret Anna-Grethe Floor og Uffe Eriksen stedet, der drives videre af Anna-Grethe Floor efter ægtemandens død.

Man behøver ikke kende stedets historie for at blive fascineret. De trimmede plæner helt ned til vandkanten byder besøgende velkomne og indleder historien

om et sted, der gøres meget ud af at vedligeholde. Det nødvendige langsomme tempo gennem byens eneste og smalle gade fortsætter fortællingen om, at man er et ganske særligt sted. Og når man ser de gulmalede produktionsvirksomheder, understreges fortællingen om, at stedet varetages af mennesker med stor kærlighed til det.

Overalt er vandet næsten inden for rækkevidde. Der

findes et mindre motel, en rideklub som nærmeste nabo og en lystbådehavn, der ser ud, som var den hentet lige ud af et eventyr.

Har man ikke været i Dania, er det en stor fejl. Stedet er unikt, smukt, fantastisk, historisk, kulturelt. Afsted straks.